

הלכות הדף היומי

מסכת בבא קמא

תוכן

- א. פרה מטמא טומאת אוכלין הואיל והיתה לה שעת הכושר 1
ב. גנב כלאים וטבחה טריפה ומכרה משלם תשלומי ארבעה וחמשה ... דאמר קרא או לרבות את הכלאים..... 1
ג. שור או כשב פרט לכלאים או עז פרט לנדמה..... 2

דף עז.

א. פרה מטמא טומאת אוכלין הואיל והיתה לה שעת הכושר

י"א¹ שפרה אדומה, אף על פי שהיא מטמאת המתעסק בה, אם חישב עליה לאכילה צריכין הכשר לטומאה על ידי שפיכת מים, או אחד משאר משקין עליה², כשאר אוכלין, ושתנע בהן טומאה, ואחר כך יטמאו טומאת אוכלין. וי"א³ שכיון שסופה לטמא העוסקים בה טומאה חמורה אינה צריכה הכשר ולא נגיעה ממקום אחר אלא הרי טמאה מעצמה.

דף עז:

ב. גנב כלאים וטבחה טריפה ומכרה משלם תשלומי ארבעה וחמשה ... דאמר קרא או לרבות את הכלאים

¹ פרה מטמא טומאת אוכלין פרק ג הלכה ג
² דהא דאמר פרה מטמא טומאת אוכלין כתבו התוספות [חולין פא, ב ד"ה פרה] דלא גרסינן 'מיטמאה' דכיון דהיה לה שעת הכושר וכיון שסופו לטמא טומאה חמורה א"צ (לא) הכשר מים ושרץ, זה שיטת רש"י והראב"ד בפ"ג מהלכות שאר אבות הטומאה הלכה ג'. אבל לדעת הר"מ וכמו שביאר הכסף משנה דלא אמרינן כן אלא בדבר שסופו לטמא טומאה חמורה במגע בלבד, לא פרה אדומה שאין מטמאה טומאה חמורה אלא כי אם מעסיקה בלבד, מש"ה בעי הכשר מים ושרץ דווקא ממקום אחר, אתי שפיר 'מיטמאה' דבעי הכשר ושרץ ממקום אחר דווקא. ראש יוסף חולין פב. ד"ה ודע
³ שיטת הראב"ד ורש"י

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת בבא קמא

הגונב כלאים הבא מן השה וממין אחר⁴, או שגנב טריפה, או קטעת או חגרת, או סומה, או בהמת השותפין, וטבח או מכר, משלם תשלומי ארבעה וחמשה.

ג. שור או כשב פרט לכלאים או עז פרט לנדמה

הכלאים פסולין⁵ אף על פי שאין בהם מום שנאמר (ויקרא כב פסוק כז) שור או כשב או עז פי יולד עד שיהיה כל מין ומין בפני עצמו לא שיהיה מעורב מכבש ועז, והרי הוא מי"ד האסורין למזבח.

הנדמה⁶ אף על פי שאינו כלאים הרי הוא פסול למזבח, כיצד רחל שילדה כמין עז ועז שילדה כמין כבש, אף על פי שיש בו מקצת סימנין הואיל והוא דומה למין אחר פסול כבעל מום קבוע, שאין לך מום קבוע גדול מן השינוי. ונראה⁷ שאם הקדישו או שחטו חייב משום לאו⁸ שנאמר (ויקרא כב פסוק כ) כל אשר בו מום לא תקריבו וגו' שהזהרנו מהקדיש בהמה שיש בה מום לגבי המזבח, ולוקה על הקדשו כיון שע"י דיבורו יוצא מחול לקודש⁹.

⁴ פי' רש"י גנב כלאים מכבשה ותיש בא ואף על גב דכתיב גבי טביחה שה ואמר רבא דאין כלאים כמשמע הכא מיחייב דאתרבי בהדיא כדאמרין לקמן דאמר קרא או לרבות את הכלאים. הלכה למשה שם.

⁵ רמב"ם הלכות איסורי מזבח פרק ג הלכה ד

⁶ רמב"ם שם הלכה ה

⁷ עיין במשנה למלך שם שכתב "דבכלל בעל מום הוא"

⁸ ל"ת צא וצב צג צד בסה"מ

⁹ רמב"ם איסורי מזבח פ"א ה"ב ולהכי לא הוי לאו שאין בו מעשה שאע"ג שאינו אלא דיבור עכ"פ כיון שע"י דיבורו אתעביד מעשה שיוצא מחול לקודש חשיב יש בו מעשה ערוך השולחן העתיד שם סי' נ סעי' ד בשם הלח"מ ועיין מנחת חינוך מצוה רפה אות ד שכתב "ובאמת משכחת לה גם בלאו הזה דלא יהיה קדוש אלא במעשה ולוקין עליו, כגון שני שעירי יום הכיפורים שהגדיל עליהם ואחד הוא בעל מום, ושם לא משכחת שיהיה קדוש בפה רק על ידי הגדלה, עיין ביומא מ' ע"ב הגדיל עושהו חטאת ואין השם עושהו חטאת, וכן פסק הרמב"ם פ"ג מעבודת יום הכיפורים ה"ג בהגדלה מעכבת, א"כ אין לך מעשה גדול מזה, וקודם שהגדיל בודאי אינו חייב משום בל תקדיש לדברי הכל כמבואר בתמורה ו' ע"ב, א"כ אם הגדיל על בעל מום חייב מלקות משום בל תקדיש" ועיי"ש אות ה

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

